Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 2 năm 2012 | Số 69

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt "*Mục Bé Tám*":

1) Côn trùng vạn vật đều có sự phối hợp giữa đực và cái thì mới được trọn vẹn dễ thương, đúng theo định luật tương hội hóa hóa sanh là sao ?
2) Những người còn tự ái nhiều thì phải làm sao ?
3) Sao có nhiều người ở mặt đất hay lo chuyện thế sự ?
4) Bé tham thiền nhập định có gì thay đổi không ?
5) Làm người tu tại sao không minh bạch ?
6) Người tu cần có lập trường hay không ?
7) Tại sao thế gian cứ bị bão lụt hoài, tạo sự đau khổ cho người dân rất nhiều ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Ngày 12 tháng 7 năm 1993

1) Hỏi : *Côn trùng vạn vật đều có sự phối hợp giữa đực và cái thì mới được trọn vẹn dễ thương, đúng theo định luật tương hội hóa hóa sanh là sao ?*

Đáp : Thưa đó là duyên điển chuyển tiếp của vạn linh biến hóa vô cùng từ dạng này cho đến dạng khác vẫn còn tồn tại trên mặt đất. Người thì thích việc này, người thì thích việc nọ tùy theo sự phát triển của nhịp tim. Ngược lại, người tu thì phải trì chí cố gắng phát triển hướng thượng giải tỏa mọi duyên phức tạp tạm bợ tại mặt đất, nhiên hậu mới có cơ hội đạt được sự thanh tịnh từ bi lớn rộng, cũng nằm trong nguyên lý tiến hóa vô cùng xán lạn của giới tâm linh.

Kệ:

Hành trình thực hiện trí sáng minh
Chuyển động càn khôn chỉ một mình
Quy hội thanh bình tâm tự giải
Quy y Phật Pháp lại càng minh.

Ngày 13 tháng 7 năm 1993

2) Hỏi : *Những người còn tự ái nhiều thì phải làm sao ?*

Đáp : Thưa, những người còn tự ái nhiều thì phải tự kiểm hành động của chính mình có hữu ích cho đại chúng hay không? Nếu không hữu ích thì phải tức khắc gạt bỏ hành động đó và tự thực hiện hành động hữu ích cho chung thì sự tự ái sẽ tự tiêu tan. Ngược lại, chỉ chê bai người khác mà hành động không hữu ích, chỉ gia tăng thì không sao dẹp được sự tự ái hại trí tuệ không minh mẫn, phần hồn không sáng suốt, rước khổ vào tâm, lo lắng không đâu vào đâu cả.

Kệ:

Khó khổ trong tâm khó chuyển hòa
Thực hành không đúng lại càng xa
Vía hồn không ngộ gieo lục đục
Thế sự đa đoan lại khó hòa.

Ngày 14 tháng 7 năm 1993

3) Hỏi : *Sao có nhiều người ở mặt đất hay lo chuyện thế sự ?*

Đáp : Thưa, nhiều người ở mặt đất hay lo cho thế sự nhưng không biết được chính mình không làm việc mà có hưởng, làm cho cán cân kinh tế liên hệ bất ổn mà không hay biết gì! Tạo sự động loạn cho cộng đồng nhơn sinh biến thành bất ổn, còn hướng ngoại gây bệnh hoạn cho chính mình, tạo sự đau thương cho cộng đồng nhơn loại, xài phí của chung tạo tội mà không hay. Ngược lại người siêng năng tu thiền thì sẽ tự gỡ rối rất nhiều, hướng về con đường Phật Pháp trong thực hành, khai triển thực chất của chính mình, tiến hóa hợp thời, không còn đau khổ nữa.

Kệ:

Tu tâm sửa tánh tiến thanh vừa
Chẳng có mưu tâm chẳng khóc mưa
Thanh tịnh cứu đời qua khổ nạn
Bình tâm học hỏi chẳng đau chừa.

Ngày 15 tháng 7 năm 1993

4) Hỏi : *Bé tham thiền nhập định có gì thay đổi không ?*

Đáp : Thưa, Bé tham thiền nhập định càng thấy Bé thanh nhẹ hơn xưa và không thấy gì trở ngại cả, óc sáng tâm minh, những chuyện ngoài tai đều không dính dấp đến Bé, Bé sống rất yên vui. Nhìn lại thế gian biết bao nhiêu sự động vô ích đang diễn trong tâm người mưu mô động loạn kể cả người tu, tự làm mất bản chất tự nhiên và hồn nhiên, tạo khổ cho phần hồn mà không hay.

Kệ:

Chuyển hóa mải mê chuyển tự bày
Mãi mê động loạn sống không hay
Tưởng còn lại mất sao không biết
Khó khổ trùng tu lại mới hay.

Ngày 16 tháng 7 năm 1993

5) Hỏi : *Làm người tu tại sao không minh bạch ?*

Đáp : Thưa, làm người không minh bạch tại vì chính họ không hiểu được chính họ, làm sao minh bạch được, chỉ hướng theo khả năng gian tham ở bên ngoài mà sống, thì cuộc sống tâm linh bị mất vị trí thanh cao, lượng từ bi biến mất, ham sống sợ chết, tự tạo ác nghiệp cho chính mình mà không hay, chỉ biết trách móc và than thở và không biết tự cứu.

Kệ:

Hồn không hội tụ trí không minh
Hướng ngoại lân la hại chính mình
Trí tuệ âm u không dũng mãnh
Khó hành khó tiến khó hồi linh.

Ngày 17 tháng 7 năm 1993

6) Hỏi : *Người tu cần có lập trường hay không ?*

Đáp : Thưa, người tu rất cần có lập trường dứt khoát hướng về Phật thanh nhẹ thay vì bám vào sự động loạn của trường đời, tổ chức quần tiên ngăn cản mức tiến tâm linh trở thành ỷ lại, cuối cùng chỉ sanh giặc mà thôi, tự tu tự tiến là bình đẳng nhứt, tự cứu vớt trọn lành, hướng về vô sanh bất diệt, nhiên hậu mới hồi sinh được ánh sáng từ bi của hành giả.

Kệ:

Vạn năng khai triển thức nhân hòa
Chung cội chung ngành tự bước qua
Thanh tịnh gieo trồng thêm giống tốt
Quy nguyên giềng mối cảm thanh hòa.

Ngày 18 tháng 7 năm 1993

7) Hỏi : *Tại sao thế gian cứ bị bão lụt hoài, tạo sự đau khổ cho người dân rất nhiều ?*

Đáp : Thưa, nước có cơ hội tràn thì đất có cơ hội lại lấp. Đó là luật tự nhiên, trong sự tuần hoàn của vũ trụ. Người tu có cơ hội là phải tiến theo con đường giải thoát, trì tâm sẽ được ngộ, tạo được luồng điển thanh cao sẽ được tiến hóa nhẹ nhàng.

Kệ:

Chuyện đời thanh tịnh sẽ quy hàng
Khó khổ do tâm tự chuyển sang
Đời đạo trong lòng đang chứa đựng
Tự mình giải tỏa đạt bình an.

Thuyết Pháp II

Bạn đạo: Kính thưa đức ông Tám, con có câu hỏi khác cũng liên quan đến tiểu thiên địa thì bản thể của một con vật như con bò, con heo, con chó thì nó cũng có bộ óc, có ngũ tạng tim, gan, tì, phế, thận như vậy bản thể của con vật đó nó có được gọi là tiểu thiên địa hay không?

Thầy: Nó không có bằng giá trị của một tiểu thiên địa bởi vì giá trị của tiểu thiên địa linh quang nó sáng suốt hơn. Nó cũng gom nhưng mà rất nhỏ, một bộ phận nhỏ thôi mà nó so sánh với tiểu thiên địa không được. So với tiểu thiên địa là chỗ cho nó chuyển kiếp tiến hóa cho nên bắt buộc con người thích ăn thịt, thích ăn rau, thích ăn những cái này cái kia, cái nọ để chuyển hóa đi lên. Chỉ có tiểu thiên địa có khả năng dẫn tiến nhiều linh căn trong một lượt được. Còn con thú nó không có khả năng dẫn tiến nhiều linh căn. Cho nên nó học cái hạnh hi sinh, xuống thế gian nó bị chết bị giết là học cái hạnh hi sinh để nó tiến hóa, cho phần hồn nó tiến hóa. Nó cũng có cơ tạng vậy, không có mạnh, chút chút thôi.

Bạn đạo: Thưa ông Tám khi nào mà con người chết đi, kiếp sau đầu thai làm con thú như vậy tiểu thiên địa của con người đó đã bị mất mát đi nhiều rồi trở thành con thú thì lúc bấy giờ tiểu thiên địa nó đã …

Thầy: Cái tiểu thiên địa nó chết thì nó tan rã. Nó thuộc về ngũ hành: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ nó tan rã nhưng mà cái nó nhập vô trở thành con thú là nguyên căn của nó là sáng suốt nhưng mà nó đi xuống nó mê muội. Nó mê muội, nó càng mê muội, nó mất tâm linh thì nó bị sa xuống thành con thú và tùy theo tội trạng của nó nữa. Đó thì cái tiểu thiên địa kia tự nhiên phải trả lại rồi khi nó chết thì nó phải trả rồi, nó phải tan rã trong định lý của kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Còn nói về nó trở về làm con thú là để nó lập, nó học cái hạnh hi sinh vì hồi trước nó bắt người ta hi sinh quá nhiều mà nó không chịu hi sinh. Ờ! Bây giờ quy định nó chịu tội rồi cho nó trở lại, nó trở lại nó phải học lập cái hạnh hi sinh. Như nó làm lãnh đạo nó giết người ta quá trời để cho người ta chết nhiều quá bây giờ nó phải thế nào? Nó phải qua một cuộc trừng trị học hỏi và sau học hỏi nó kết tinh được nó trở lên làm con thú. Là giỏi rồi đó mới được làm con thú, lập cái hạnh hi sinh thay vì nó kêu thiên hạ hi sinh mà nó chưa chịu hi sinh. Nó phải lập cái hạnh hi sinh, làm con thú là lập cái hạnh hi sinh rồi lần lần lần lần tiến hóa đến con người, nó rất khó khăn.

Cho nên cái tiểu thiên địa như cái xe, cái phương tiện đó thôi thì nó bỏ xe nó đi xe khác mà mình luận về cái tiểu thiên địa thì nó sai. Bởi vì mình ăn, nay chút mai chút cũng trong cái kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Rồi đây mình chết nay chút mai chút thì nó phải chạy theo mấy cái đường kinh của quả địa cầu này của ngũ hành giới này thì chia ra chua, cay, chát, đắng, mặn, nồng chuyển hóa trong hóa hóa sanh sanh, sanh cây sanh cỏ sanh này sanh kia trả lại những cái hồi trước nó mượn. Nó mượn nó mới có bản thể nè, chúng ta ăn bản thể nó mới lớn đây nè, rồi bây giờ chúng ta phải trả lại đầy đủ, không trả lại sau được, thấy không? Còn căn cứ vô cái hồn mà thôi, cái vía cũng không thành vấn đề, cái hồn là quan trọng.

Bạn đạo: Thưa Đức ông Tám lục căn lục trần là gì?

Thầy: Lục căn lục trần có nhiều cách phân giải như bây giờ mình lấy cái ngắn cho nó mau và theo cái đường lối tu của mình nó dễ. Cũng như Nam Mô A Di Đà Phật sáu cái điểm trong bản thể của mình trong đó nó có lục căn, thấy không? Mà khi sáu cái luân xa nó chuyển rồi nó hòa hợp với lục trần, thấy chưa? Nó cũng kim, mộc, thủy, hỏa, thổ vậy đó. Nó cũng hòa hợp linh căn ở trong hòa hợp với cái ngoại hai cái nó phối hợp. Thì chúng ta tu sáu cái luân xa này nó chuyển mở ra chúng ta mới thấy rõ rằng chính tôi thâu thập và tôi nhận định sai làm cho lục căn của tôi nó nặng trược là lục tâm của tôi nó nặng trược tức là lục căn nặng trược, thấy chưa? Cho nên con người tôi nó không ổn định. Mà từ ngày tôi tu, tôi làm cho sáu cái luân xa này nó được chuyển chạy trong pháp soi hồn, pháp luân thiền định thì sáu cái luân xa nó nhẹ nhàng con người tôi hết muốn đi đâu, hết muốn tìm sự động loạn thì lục trần không có quyến rũ tôi nhiều, thấy không? Cho nên những người mà tu pháp luân thường chuyển đầy đủ rồi cả ngày nó không có đi đâu nhưng mà nó cũng chịu được, còn hồi trước kêu nó không đi là nó không chịu được, thấy chưa? Lục trần không có quyến rũ nó mà khi nó càng khai thông rồi nó làm

chủ được tình thế, thấy không? Thì lục trần phải nghe nó. Cho nên lúc đó lục tâm thông rồi nó nói chuyện người ta nghe cũng như nó nói pháp cho người khác nghe thay vì trước kia nó muốn nói không ai nghe bởi vì lục căn của nó bị kẹt rồi làm sao nó tiến giải ra lục trần được, thấy không? Thành ra nó nói không ai nghe mà nó khuyên chẳng ai tu, mà khi nó thông rồi tự nhiên phần nào theo phần nấy nó khai thông rồi. Nó động một chút thì đối phương người ta nghe người ta hiểu thì lục căn lục trần nó hỗ trợ cho phần hồn tu. Lục căn trong đó nó thông, lục trần nó hòa hợp, chủ nhơn ông ổn định, thấy chưa? Càng thuyết càng minh, càng giải càng thông. Cho nên lục căn lục trần nó cũng như là mười hai âm thanh chính giữa phần hồn cũng như Chúa của tiểu thiên địa. Nó rõ rệt. Lục căn lục trần chưa khai thì chủ nhơn ông cũng chẳng được việc gì; bị kẹt hoài, bị kẹt ở trong cái tánh. Bởi vì lục căn lục trần nó dồn cục nó làm thành cái tánh. Cái tánh là sự tối tăm. À, lục căn lục trần nó khai thông nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật. Sáu cái luân xa mà nó khai thông rồi thì cái gì nó cũng thông hết. Bất cứ tìm một cái gì, hiểu cái gì, giải đáp cái gì, nó cũng thông ở trong lục thông mà biến ra thì mười hai đời đạo. Cái đó cắt nghĩa về bên Vô Vi siêu phàm nó khác hơn cái cắt nghĩa ở chùa. Cắt nghĩa ở chùa thì nó dong dài lắm, nó dong dài. Anh lấy lỗ tai, anh lấy con mắt, anh nói mà rốt cuộc đúng đâu, vào đâu hết. Cái này nói là trực tiếp như vậy thấy rõ rồi. Từ ngày tôi chưa tu, tôi cho đó là tâm linh mà bây giờ tôi hiểu lục căn lục trần hợp tác với tôi rồi, tôi thấy con người tôi thông minh hẳn. Tôi dám phê bình tôi, hồi trước tôi không dám phê bình. Hồi trước mẹ tôi thương, anh tôi thương, em tôi thương, tôi còn nuôi tự ái. Rồi tôi đi học, tôi lạc ở trong rừng văn chương mê muội, thấy không? Rồi bây giờ tôi thấy rõ rồi, cần cái này quan trọng khi người ta động tới tôi, tôi lấy hai cái lục căn lục trần để cho nó ứng giải thế nào. Chuyện người ta tới như vậy ở dưới đề nghị cho tôi thế nào, thì một chặp nó nói này nói kia nói nọ rồi chủ nhơn ông xét đúng mới thực thi, thấy không? Thấy làm việc có trật tự mà trong thông minh sáng suốt mà nhiều người bàn tán chớ không phải một người. Bởi vì lục căn lục trần mười hai vị lận, thấy không? Mười hai vị bằng lòng cộng tác với chủ nhơn ông thì chủ nhơn ông phải thông minh. Cũng như bây giờ các bạn hỏi tôi tại sao tôi trả lời liền được? Mà nếu tôi ngược lại, tôi hỏi các bạn cứ ôm cái đầu ngồi hoài tại sao? Đó là biết, lục căn lục trần của các bạn chưa cộng tác với bạn, thấy chưa? Nếu mà nó thông rồi đâu có cần gì chủ nhơn ông, lục căn lục trần cũng đủ sức trả lời những cái gì của các bạn hỏi là không ngoài lục căn lục trần, thấy chưa? (Thầy cười). Đó, cho nên tu để thấy.

Bạn đạo: Thưa Thầy có người giải thích rằng lục căn theo sự diệu ứng ở bên trong tiểu thiên địa được thể hiện bằng sáu tên như hung hăng tên cướp vậy đó là người nam còn lục trần là theo sự diệu ứng ở bên trong tiểu thiên địa được thể hiện qua hình ảnh của sáu cô gái đẹp để quyến rũ người ta vào cái đường gọi là sắc dục. Thưa như vậy giải thích đó có hợp lý không?

Thầy: Thì bây giờ hỏi lại sáu người nam nó nằm ở đâu? Sáu người nam nó nằm ở đâu, thấy không? Phải hỏi lại, đừng nghe người ta nói sáu người nam sáu người nữ cái đó người ta dùng lý luận và không có thực tiễn. Còn cái này là khai minh rõ ràng trật tự trong tiểu thiên địa mình đang trù trì, đang làm chủ. Còn cái kia nó đặt ra nó nói, sáu người nam sáu người nữ, ngoài ra nằm ở đâu? Anh thứ nhất tên gì? Anh thứ nhì tên gì? Anh thứ ba tên gì? Không biết đường nói. Rồi mình cũng tin theo đó làm sao được! Học cái chuyện mà nó không hợp lý, đối với lý đời nó cũng không được, không chứng minh nổi thì lý đạo càng tăm tối, không có tiếp nhận cái đó được, thấy chưa?

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal ngày 19/01/1980)

Thông Báo Ghi Danh Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp 2012"

Kính thưa quý bạn đạo,

Ban Tổ Chức xin thông báo những tin tức quan trọng liên hệ đến việc ghi danh và giữ phòng cho Đại Hội năm nay như sau:

1. Thành phố Phnom Penh (Nam Vang), thủ đô của Cambodia sẽ có những buổi lễ hội cũng như các cuộc hội họp của tổ chức, hội đoàn quốc tế nên khách sạn sẽ khắt khe hơn trên phương diện đăng ký cũng như giữ phòng cho Đại Hội năm nay.
2. Khách sạn chỉ bảo đảm một số phòng và giá tiền cho đến ngày **1 tháng 6 năm 2012**. Sau đó số phòng và giá tiền Đại Hội sẽ được thay đổi tùy theo nhu cầu mà khách sạn sẽ dành thêm cho BTC.

Vì những lý do như trên chúng tôi kính xin quý bạn đạo ghi danh thật sớm để BTC có thể giữ phòng trước cho tất cả mọi người theo đúng thủ tục và thời gian hạn định dưới đây:

- Trước ngày **20 tháng 4, 2012:** Đóng tiền đặt cọc (deposit) $100.00 USD.
- Trước ngày **1 tháng 6, 2012:** Đóng trọn số tiền còn lại.

Hủy bỏ ghi danh:

- Sau ngày **30 tháng 4, 2012:** Phạt $50.00 USD.
- Sau ngày **20 tháng 6, 2012:** Không hoàn tiền.

Điều chỉnh chi tiết cá nhân (tên, họ, tuổi...) / Thay đổi bạn cùng phòng :

- Sau ngày **15 tháng 8, 2012:** Khách sạn sẽ tính lệ phí 50.00 USD.
- Xin quý bạn điền đúng tên họ và các chi tiết cá nhân như trong sổ thông hành / hộ chiếu (passport) và tên bạn cùng phòng.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính Thư,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

voviduhanhdaophap@gmail.com

Sàigòn, ngày 11 tháng 8 năm 1973

Trung ngươn tạo cảnh tương tầm tiến
Sanh tử tử sanh tiếp nối liền
Tiền kiếp hậu duyên nơi tái tạo
Chánh tâm tu luyện pháp phân huyền

Không tu tâm tạo thế riêng
Người tu tâm giác chẳng riêng ở đời
Đồng chung lý thuyết một lời
Không không mà có tạo đời tam sanh
Chuyên lo hành pháp thừa hành
Quy y theo Phật điển thanh cảm hòa
Điển thông cảm giác gần xa
Khai thông hòa cảm chung hòa nơi nơi
Minh tâm kiến tánh tự rời
Tham sân giả tạm mê đời trược ô
Gắng tu tiến tới hư vô
Bình tâm giải quyết vật đồ chuyển sanh
Chẳng tham chẳng tiếc chẳng giành
Của đời là tạm chẳng hành cướp gian
Chăm lo tự sửa mới an
Thiên đàng sẵn có chàng nàng nên đi
Bỏ đời qua đạo gắng ghi
Tiền nhân thành Phật ta đi đường người
Tâm minh miệng nở nụ cười
Hoa sen cũng vậy người người mến thương
Hậu sanh có sẵn đường gương
Nên soi mà tiến đến đường chơn như.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Bốn Mươi Bảy

DẠO ĐỊA NGỤC CẮT LƯỠI RẠCH MÉP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 3 tháng 2 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thế sự phân phân bất luận tranh
Tâm điền miễn thuế ứng cần canh
Trường giang hậu lãng thôi tiền lãng
Chuyển nhãn hữu văn lạc diệp thanh.

Dịch

Thế sự tranh đua chán mớ đời
Ruộng lòng thuế miễn cấy đi thôi
Sóng sông lớp lớp giành nhau chảy
Chớp mắt còn nghe tiếng lá rơi.

Tế Phật: Xem xong bài thơ trên hẳn có người cho ta là kẻ tiêu cực. Lời ta nói là lời của thường nhân, ta cũng chẳng có cách chi biện bạch. Tích cực như lên thang lầu, nếu chỉ có tiến bước thôi thì đến khúc cuối, thang cao trăm thước mà chẳng chịu dừng, thì chắc chắn sẽ té dập xương nát thịt. Do đó người đời phải hiểu rằng một kiếp nhân sinh thật là ngắn ngủi. Nhà cao cửa rộng ta chỉ tạm trú ít chục năm Trời, chẳng ai là kẻ ở mãi được. Một sớm tứ chi buông xuôi, muôn việc đều ngưng, con cháu chỉ còn biết mời ta đi nơi khác. Sóng Trường Giang lớp sau xô lớp trước, cuộc đời thì người mới sẽ phải lên thay người cũ, nếu như chẳng sớm tỉnh ngộ, đợi tới lúc toàn thây phủ bụi trần ai, không còn nhận diện được mình, khi đó hẳn là đã thành người cũ của thời xa xưa. Bữa nay chuẩn bị dạo địa ngục, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Miếu phía trước tiếng tụng kinh nghe vang rần, tiếng nhạc tiễn người về Tây Phương Cực Lạc nghe hiu hắt.
Tế Phật: Tiếng tụng kinh giục người thức giác người chết chẳng trở về. Thôi chúng ta dạo âm phủ…. Đã tới nơi, Dương Sinh xuống đài sen.
Ngục Quan: Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường tới thăm bản ngục. Bản ngục là Ngục Cắt Lưỡi Rạch Mép trực thuộc sự cai quản của Đệ Thất Điện, hai vị Tiên Trưởng phụng mệnh viết sách, công lao sâu dầy quả đáng khâm phục, khâm phục.
Dương Sinh: Ngục Quan quá khen chỉ sức một mình tôi đảm đương sao nổi, việc dạo âm phủ viết sách chính là nhờ ân sư Tế Phật đưa đường dẫn lối, cùng sự chỉ giáo của chư vị Ngục Quan, lòng tôi luôn luôn còn mãi cảm kích, bữa nay tới quý ngục, kính mong Ngục Quan ban cho nhiều phương tiện.
Ngục Quan: Đương nhiên bao giờ chúng tôi cũng mở rộng cửa giúp đỡ. Xin mời hai vị theo tôi vào trong ngục xem xét kỹ càng.
Dương Sinh: Đa tạ….Đã tới cửa ngục, lính canh hai bên, hàng ngũ chỉnh tề chào đón. Trong ngục chợt có tiếng kêu than ai oán, âm binh liền dùng móc sắt nhắm miệng tội hồn thọc vào, bẩy lên rồi quặc đầu móc vào lưỡi tội hồn kéo ra, tội hồn thất thanh la lớn. Sau đó âm binh dùng dao sắc cắt lưỡi tội hồn đứt lìa, máu tươi chảy đầy ngực tới đây âm binh vẫn chưa buông tha lại còn dùng dùi đâm thủng má, lấy dây kẽm luồn qua buộc vào cây cột. Tội hồn rên rỉ lát sau ngất lịm, loại hình phạt này thật quá thê thảm và khốc liệt.
Ngục Quan: Lưỡi ăn thông với tim, lưỡi bị cắt tim đau đớn muôn phần, kẻ nào bị hình phạt này chân tay giãy giụa, hậu môn vãi cứt, vãi đái.

Dương Sinh: Âm ty chế hình phạt sửa trị tội hồn đều coi bịnh rồi mới bốc thuốc, thật quả là linh diệu. Chưa rõ những tội hồn này đã phạm phải những tội gì?

Ngục Quan: Những kẻ tới bản ngục bản ngục thụ hình đều là phạm tội thuộc về *"khẩu nghiệp"* hoặc *"thất khẩu đức"*. Ta ra lệnh cho tội hồn phải tường thuật lại những hành vi thất đức lúc sinh tiền, để chép vào sách Địa Ngục Du Ký hầu khuyên răn người đời.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan quá chu toàn.

Ngục Quan: Tội hồn đã tới, Dương Thiện Sinh hãy tra hỏi họ cho thật kỹ càng.

Dương Sinh: Xin hỏi bà lão cớ sao bà lại phải tới đây chịu tội?

Tội Hồn: Tất cả chỉ tại cái miệng của tôi không tu mà ra nông nỗi đấy thôi, còn riêng tôi có phạm tội lỗi gì đâu?

Tế Phật: Miệng lưỡi giết người mà không phải phạm tội hay sao? Người chẳng nói thật sẽ bị gia tăng hình phạt.

Tội Hồn: Thưa đúng, tôi xin khai rõ tất cả, lúc sống tôi ghen ghét mọi người, thường xúi bẩy cho người ta xa cách nhau, thường dùng lưỡi làm thương tổn kẻ khác, khiến cho gia đình họ bất hòa anh em xa cách, cha mẹ già không người phụng dưỡng, còn ngoài ra không hại ai khác.

Ngục Quan: Ngươi là kẻ từng được thế gian đặt cho tên gọi là *"Mụ lưỡi dài"*, là phận nữ lưu mà không lo tu *"khẩu đức"*, chuyên ăn xổng nói càn, đã phá hoại hạnh phúc gia đình kẻ khác, lại còn rượu thuốc trầu cau ăn uống hút sách luôn miệng. Lời nói của mi thường chẳng đắn đo suy nghĩ, lúc thì gào thét, lúc thì ghé sát miệng vào tai đàn ông thầm thì tiếng nhỏ, tiếng to, những lời nói ra đều là tiếng thị phi không chính đáng. Lưỡi mi có nọc độc cho nên phải cắt đi, khiến mi giờ đây câm miệng chẳng thể nói năng, phải lo tu lại *"khẩu đức"*.

Tế Phật: Lưỡi sắc như dao, địa ngục cắt lưỡi phụ nữ khá nhiều, vì phụ nữ *"tiểu khí đa ngôn"* rất dễ gây sóng gió nếu sinh làm phụ nữ tính không nhu mì, nói năng như hét vào tai người khác, vì tiếng nói của mình mà thành đắc tội với người, nếu như không tự kiểm thảo sửa sai, sau khi chết ắt bị quỷ đầu trâu mặt ngựa dùng dao xẻo bớt lưỡi, để được nhẹ nhàng mỗi khi phát ngôn. Mong phụ nữ ở thế gian nên nói năng dịu dàng hầu tránh làm mất hòa khí với mọi người.

Dương Sinh: Xin hỏi vị, vị phạm tội gì? Cớ sao lại bị vào đây chịu hình phạt này?

Tội Hồn: Tôi lúc sống tính tình nóng nảy, mỗi khi gặp chuyện bất bình hoặc lời nói không vừa lòng, liền mạnh miệng chửi bới om sòm; chẳng cứ là bậc tôn trưởng hoặc là tổ tiên kẻ khác tôi đều chửi rủa chẳng sợ một ai. Ngoài ra tôi chẳng làm điều gì bất nhơn ác đức, nhưng sau khi chết Diêm Vương đã chẳng tha thứ cho tôi, lại còn kết tội là tôi đã dùng miệng lưỡi ác độc chửi người, xấu xa chẳng thể dung thứ, phán giam ngục này, khiến tôi phải bị cắt lưỡi rạch miệng thống khổ muôn phần. hy vọng người đời hãy nhìn tấm gương của tôi, chớ có chửi người bừa bãi, nếu như không sửa tính, sau khi chết, chắc chắn sẽ bị đày xuống địa ngục thống khổ chẳng thể kêu than.

Ngục Quan: Tục ngữ nói *"Tâm ác vô nhân kiến, khẩu ác hữu nhân thính"* (Tâm ác không ai thấy, miệng ác có người nghe). Ác khẩu dễ đắc tội với người, hay rước lấy những điều thị phi thường làm mất hòa khí, do đó mới nói *"Đao thương dị hợp, ngôn thương nan tiêu"* (Dao cắt dễ lành, lời nói khó quên). Lúc chửi mắng người thì dưới mắt mình thấy không còn ai, thô lỗ chẳng khoan dung, đối xử với người càng thậm tệ. Cho nên nói *"Ngũ luân bất phân"* chẳng rõ năm mối cương thường vua tôi, cha con, chồng vợ, anh em, bạn bè, đó cũng là một cái tội lớn lắm. Đã là kẻ tu đạo, lời nói lại càng cần phải hợp lý, hợp tình chớ nói xàm nói bậy, nếu không *"khẩu đức"* bại hoại, đạo quả tiêu tan hết còn hy vọng thành đạo, sau khi chết ngục cắt lưỡi rạch mép ở dưới âm phủ hẳn là đã dành chỗ sẵn.

Dương Sinh: Xin hỏi vị tăng sĩ này, có phải vị xuống đây để tụng kinh không?

Tội Hồn: A Di Đà Phật *"kinh khổ", "kinh khổ"* nhớ lại thuở sinh tiền ham mộ Phật pháp vĩ đại, nên xuất gia thụ giới làm tăng, chăm lo nghiên cứu kinh điển nên tâm có chút sở đắc, bèn viết sách thuyết pháp, đăng đài giảng đạo, thường phê bình chê bai các tôn giáo khác, chỉ cho Đức Thế Tôn là vĩ đại, hết thảy Thần Tiên, Vương Gia, Ma Tổ đều coi là thần nhỏ, là ma Trời, là ngoại đạo, không phải là đạo Phật chân chính của tôi, nên chẳng cần tin tưởng tôn kính. Vì có rất nhiều người hấp thụ sự chỉ giáo của tôi nên từ đó tôi coi thường thần thánh phỉ báng đạo khác. Tôi chiếu theo kinh điển ghi chép mà nói nên chẳng biết có chỗ sai lầm. Sau khi chết một điểm chân linh cũng bị buộc ràng, không cách thoát thân, nguyên nhân cũng bởi tại chư vị Thiên Tiên Thần Thánh trói buộc. Tội phỉ báng rất nặng, nên tôi mới bị đày xuống địa ngục, chẳng thể về

được Tây Phương Cực Lạc. Kính xin Phật Sống Tế Công hoan hỉ cứu độ tôi.

Tế Phật: Mi là tên đệ tử bất xứng, Phật chẳng có loại đệ tử như mi, Phật pháp bình đẳng chỉ vì niên kỉ và hoàn cảnh của các vị Thần Thánh tu thành chính quả có khác nhau cho nên các tiếng tôn xưng mới bất đồng. Các Ma Tổ, Thần Thánh, Tiên Phật, đều cứu đời độ người hoặc tu chân luyện tính, đắc đạo cao nhân, hoặc vũ hóa quy thăng Đại La, tiêu dao thánh cảnh giống hệt Phật nói về thế giới cực lạc. Nhân thời mạt pháp quá nhiều kẻ tu đạo tự cho là mình thông đạo, tụ tập tín đồ, sửa chữa kinh điển, viết sách đầy thiên kiến làm cho tôn giáo phân tranh, khiến kẻ mộ đạo nghe theo một cách mù quáng mới sinh ra nghi kỵ các tôn giáo khác, cùng người mà chẳng chung lòng (đồng nhân nhi bất đồng tâm) mi đã làm tung bụi đỏ, dậy sóng triều, tội chẳng thể tha. Mong thế gian làm tăng dạy đạo, tu đạo, chỉ lo minh tâm kiến tánh, chớ hề gây chuyện thị phi, phàm những kẻ thuyết pháp mà ngậm máu chê bai pháp người, viết sách dãy đầy thiên kiến nếu như không sớm đốt sách, quăng bút, súc miệng giảng chính kinh, sau khi chết chắc chắn sẽ nhận lãnh hình phạt cắt lưỡi, rạch mép, bắt ngày ngày thầm niệm *"khổ kinh"* để thưởng thức cái mùi vị dùng miệng lưỡi hại người. Bữa nay thời giờ đã trễ, Dương Sinh trở lại Thánh Hiền Đường.

Ngục Quan: Có điều chi thất thố, xin lượng thứ. Ra lệnh các Tướng Quân hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh: Cảm tạ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân, thầy trò chúng tôi xin cáo biệt. Thưa ân sư, con đã sẵn sàng, mời thầy trở lại Thánh Hiền Đường.....

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)